

LISSOTSCHENKO OCH HENTZE MOT HARMONISERINGSBYRÅN (LIMO)
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)
den 20 juli 2004 *

I mål T-311/02,

Vitaly Lissotschenko, Dortmund (Förbundsrepubliken Tyskland),

Joachim Hentze, Werl (Förbundsrepubliken Tyskland), företrädda av B. Hein,
avocat,

sökanden,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av J. Weberndörfer och G. Schneider,
båda i egenskap av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om ogiltigförklaring av ett beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 31 juli 2002 (ärende R 363/2000-2), angående registrering av ordtecknet LIMO som gemenskapsvarumärke,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (först avdelningen),

sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna P. Mengozzi och M.E. Martins Ribeiro,

justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen,

med beaktande av ansökan som inkommit till förstainstansrättens kansli den 10 oktober 2002,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 februari 2003,

med beaktande av de processledande åtgärder som beslutats den 10 mars 2004 och harmoniseringsbyråns svar som inkom den 31 mars 2004,

efter förhandlingen den 27 april 2004,

följande

Dom

Målets bakgrund

1 Vitaly Lissotschenko och Joachim Hentze (nedan kallade sökandena) ingav den 26 augusti 1999, med stöd av rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i ändrad lydelse, en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån).

2 Det varumärke som ansökan avsåg var ordtecknet LIMO.

3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 9, 10 och 11 i Niceöverenskommelsen av den 15 juni 1957 om internationell klassificering av varor och tjänster för varumärkesregistrering, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning för respektive klass:

— Klas. 9: "Lasrar för icke medicinska ändamål, speciellt diodlasrar, lasrar för mätteknik, lasrar för materialbearbetning, lasrar för tryckteknik, lasrar för materialprovning, kvalitetskontroll, lasrar för databehandling eller överföring; optiska eller elektroniska apparater och instrument, speciellt avbildningssystem,

mikrooptiska system, styrelektronik, optiska system med integrerad elektronik eller ljuskällor; objektiv; optiska linser, tillsatslinser, prismor, korrigeringslinser; diffraktionsapparater (mikroskopi)",

- Klass 10: "Lasrar för medicinska ändamål",

 - Klass 11: "Apparatur och anläggningar för belysning, elektroluminiserande dioder".
- 4 Genom beslut av den 14 mars 2000 avtog granskaren ansökan med stöd av artikel 38 i förordning nr 40/94, med motiveringen att det varumärke ansökan avsåg beskrev de varor det avsåg och därmed saknade särskiljningsförmåga i den mening som avses i artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94.
- 5 Sökandena överklagade den 4 april 2000 med stöd av artikel 59 i förordning nr 40/94 granskarens beslut till harmoniseringsbyrån.
- 6 Andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån biföll, genom beslut av den 31 juli 2002 (nedan kallat det omtvistade beslutet), sökandenas yrkande om att höras i förfarandet och ogiltigförklarade därmed granskarens beslut och beslutade att de överklagandeavgifter som sökandena hade erlagt skulle återbetalas till dem. Den beslutade vidare att med tillämpning av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 avslå ansökan om registrering av varumärket för varorna i klasserna 9 och 10, på den grunden att det varumärke som avsågs med ansökan saknade särskiljningsförmåga och att det uteslutande utgjordes av beskrivningar av varornas art eller användning. Överklagandenämnden beslutade slutligen med ändring av granskarens beslut att godkänna offentliggörandet av gemenskapsvarumärket LIMO för de varor som ingår i klass 11.

- 7 När det särskilt gäller avslaget på ansökan om registrering av varumärket för de varor som ingår i klasserna 9 och 10 konstaterade överklagandenämnden inledningsvis att inom elektroniken används bokstäverna LIMOS som förkortning för Laser Intensity Modulation System (system för intensiv lasermodulering). Överklagandenämnden hänvisade i detta avseende till uppslagsverket Abkürzungen in der Elektronik (Förkortningar inom elektroniken), Schönborn (Berlin 1993), vilket även nämndes av granskaren, och till resultatet av sökningar på Internet. Den hänvisade därvid till exempel till två hemsidor angående kopiatorer från företagen Toshiba och Minolta.
- 8 Överklagandenämnden anförde vidare att de varor som ingår i klasserna 9 och 10 kunde användas som beståndsdelar i ett system för intensiv lasermodulering, och att kännetecknet LIMOS således beskrev varans art eller dess användning. Varan var enligt överklagandenämnden avsedd för specialiserade konsumenter eller för fackmän, vilka mycket väl kunde känna till denna förkortning på laserområdet.
- 9 Överklagandenämnden anförde att utelämnandet av bokstaven s i slutet av kännetecknet LIMOS inte medförde att det i egenskap av varumärke i mindre grad skulle anses beskriva varorna i fråga, eftersom LIMO är en förkortning för den större delen av uttrycket Laser Intensity Modulation System, det vill säga för Laser Intensity Modulation (intensiv lasermodulering). Överklagandenämnden ansåg i detta avseende att fackmän skulle göra en direkt och otvetydig koppling mellan de varor som ingår i klasserna 9 och 10 och kännetecknet LIMO, vilket de skulle uppfatta som en förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation.
- 10 Överklagandenämnden ansåg slutligen att det varumärke som ansökan avsåg även saknade särskiljningsförmåga i förhållande till de varor som ingår i klasserna 9 och 10. De ifrågavarande konsumenterna, som är professionella, uppfattar enligt överklagandenämnden inget angivande av kommersiellt ursprung av dessa varor, utan snarare en förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation.

Parternas yrkanden

11 Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet i den del ansökan om registrering av varumärket för klasserna 9 och 10 har avslagits, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

12 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogilla talan, och
- förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

I sak

13 Sökandena har gjort gällande att överklagandenämnden felaktigt har avslagit ansökan om registrering av varumärket LIMO med tillämpning av artikel 7 i förordning nr 40/94 för de varor som ingår i klasserna 9 och 10. Sökandena har till stöd för talan i huvudsak angivit att artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 och artikel 7.1 b i samma förordning har åsidosatts.

Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94

Parternas yttranden

- 14 Sökandena bestrider att det varumärke som ansökan avser skall anses beskriva de ifrågavarande varornas art eller avsedda användning.
- 15 Sökandena har för det första gjort gällande att den relevanta målgruppen inte förknippar kännetecknen LIMO och LIMOS med förkortningar för uttrycken Laser Intensity Modulation eller Laser Intensity Modulation System. Det föreligger således inga tvingande skäl att hålla uttrycken tillgängliga.
- 16 Sökandena har anfört att "Internationale Enzyklopädie der Abkürzungen und Akronyme in Wissenschaft und Technik" (Internationellt uppslagsverk med förkortningar och akronymer inom teknik och vetenskap), utgivet av M. Peschke (München 1998), inte upptar LIMOS som förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System.
- 17 De har vidare anmärkt att kännetecknet LIMOS på Internet allmänt används som förkortning för biltypen limousin och endast mer sporadiskt i betydelsen Laser Intensity Modulation System i samband med kopiatorer och system för reproducering. Enligt sökandena visas genom att de efterforskningar som harmoniseringsbyrån gjort på Internet endast gett tre träffar där förkortningen LIMOS använts i betydelsen Laser Intensity Modulation System att bokstavskombinationen LIMOS i den berörda miljön av specialister varken är en allmänt känd eller använd förkortning.

- 18 Sökandena har hänvisat till ett beslut av tredje överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån av den 31 oktober 2000 i ärende R 294/2000-3, angående registrering av kännetecknet DS som gemenskapsvarumärke för varor och tjänster på området för digitalkameror och framkallning av foton. Detta beslut visar att vid bedömningen av ett kännetecken för registrering som varumärke är betydelsen av definitioner i uppslagsverk begränsad, särskilt när en bedömning som grundas på sådana inte stöds av andra uppgifter eller bevis. Sökandena har understrukit att granskaren i det ärendet beslutat att, med stöd av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94, avslå registreringsansökan med hänvisning till en lista med förkortningar av vilken det framgick att DS var en förkortning för uttrycket Digital Signal, och att överklagandenämnden upphävde detta beslut med hänvisning till att det inte av detta skäl var möjligt att sluta sig till att den relevanta målgruppen förväxlade förkortningen DS med uttrycket Digital Signal och att uttrycket således skulle ha varit beskrivande. Enligt sökandena gör sig motsvarande synpunkter gällande i förevarande mål, eftersom förkortningen LIMOS i betydelsen Laser Intensity Modulation System endast förekommer i ett verk och på två hemsidor på Internet.
- 19 Vad gäller kännetecknet LIMO har sökandena anfört att det inte visas av de dokument och hemsidor, i vilka endast kännetecknet LIMOS återfinns, som harmoniseringsbyrån hänvisat till som stöd för sin bedömning att det används som förkortning för Laser Intensity Modulation. LIMO finns inte som förkortning för ett system för intensiv lasermodulering, och det finns således inget behov av att hålla den förkortningen tillgänglig.
- 20 Sökandena har angivit att kännetecknet LIMO på Internet används som förkortning av orden limousin och limonade, eller för den nationalekonomiska termen least input for the most output. Förkortningen LIMO är således mångtydig, och den relevanta målgruppen, som består av specialister, kopplar därför inte denna till de varor som avses med varumärket och som ingår i klasserna 9 och 10.

- 21 Sökandena här även hänvisat till ett avgörande av Deutsches Bundespatentgericht (den tyska patentdomstolen) av den 2 juni 1998 angående registrering av ordtecknet CT som nationellt varumärke, där det inte ansågs föreligga något krav på att hålla det kännetecknet tillgängligt eftersom "förkortningen CT hade ett stort antal betydelser som kunde vara beskrivande i förhållande till de varor och tjänster den hänförde sig till".
- 22 Sökandena har för det andra anfört att även om kännetecknen LIMOS och LIMO skulle anses vara förkortningar för Laser Intensity Modulation System respektive Laser Intensity Modulation beskriver de inte de varor som omfattas av ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke, eftersom dessa varor varken är system för intensiv lasermodulering eller, till skillnad från Laser Intensity Modulation, förfaranden eller metoder, utan endast enskilda varor, som heller inte kan kombineras till något sådant system.
- 23 Harmoniseringsbyrån har anfört att det var korrekt av överklagandenämnden att bedöma det varumärke som registreringsansökan avser som beskrivande.

Förstainstansrättens bedömning

- 24 Enligt artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 får "[v]arumärken som endast består av kännetecknen eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tiden för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna" inte registreras.

- 25 Artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 utgör hinder för att kännetecken eller upplysningar som avses i denna bestämmelse förbehålls ett enda företag genom att de registreras som varumärke. Bestämmelsen har således en målsättning av allmänintresse, nämligen att sådana kännetecken och upplysningar kan användas fritt av alla (domstolens dom av den 23 oktober 2003 i mål C-191/01 P, harmoniseringsbyrån mot Wrigley, REG 2003, s. I-12447, punkt 31, samt förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-356/00, Daimler/Chrysler mot harmoniseringsbyrån (CARCARD), REG 2002, s. II-1963, punkt 24, och av den 27 november 2003 i mål T-348/02, Quick mot harmoniseringsbyrån (Quick), REG 2003, s. II-5071, punkt 27).
- 26 De kännetecken och upplysningar som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 är således endast de som, vid ett normalt användande från den relevanta målgruppens synpunkt, antingen direkt eller genom att nämna en av dess väsentliga egenskaper, kan användas för att beskriva en sådan vara eller tjänst som den för vilken ansökan om registrering har gjorts (domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-383/99 P, Procter & Gamble mot harmoniseringsbyrån, REG 2001, s. I-6251, punkt 39, samt förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet CARCARD, punkt 25, och av den 9 oktober 2002 i mål T-360/00, Dart Industries mot harmoniseringsbyrån (UltraPlus), REG 2002, s. II-3867, punkt 22).
- 27 Frågan huruvida ett kännetecken har särskiljningsförmåga skall dessutom bedömas enbart i förhållande till de varor eller tjänster som registreringsansökan avser och i förhållande till hur den relevanta målgruppen uppfattar kännetecknet (domen i de ovannämnda målen CARCARD, punkt 25, och UltraPlus, punkt 22).
- 28 Överklagandenämnden har i förevarande fall slagit fast att den relevanta målgruppen består av fackmän (punkt 17 i det omtvistade beslutet). Eftersom varorna i fråga riktar sig till fackmän och inte till genomsnittliga konsumenter, var detta en korrekt bedömning av överklagandenämnden. Sökandena har för övrigt inte anfört någon invändning mot den bedömningen. Målgruppen skall således i förevarande fall anses vara en specialiserad målgrupp som är välinformerad, uppmärksam och upplyst (se förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-34/00, Eurocool Logistik mot harmoniseringsbyrån (EUROCOOL), REG 2002, s. II-683, punkt 47).

- 29 När det inledningsvis gäller vad sökandena anfört om att det inte föreligger något behov av att hålla kännetecknen LIMO och LIMOS tillgängliga, eftersom de inte vanligen används i fackspråk för att beskriva varorna i fråga, framhåller förstainstansrätten att domstolen i dom av den 4 maj 1999 i de förenade målen C-108/97 och C-109/97, Windsurfing Chiemsee (REG 1999, s. I-2779), punkt 35, slagit fast att tillämpningen av artikel 3.1 c i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) inte är avhängig av huruvida det föreligger konkret, aktuellt och tungt vägande behov av att utesluta ensamrätt.
- 30 Således skall det enbart, vad gäller tillämpning av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 och på grundval av den relevanta betydelsen av ordkännetecknet i fråga, prövas huruvida det för den avsedda målgruppen föreligger ett tillräckligt konkret samband mellan kännetecknet och de varor som ansökan om registrering avser (förstainstansrättens dom av den 27 februari 2002 i mål T-106/00, Streamserve mot harmoniseringsbyrån (STREAMSERVE), REG 2002, s. II-723, punkt 40, fastställd efter överklagande i domstolens beslut av den 5 februari 2004 i mål C-150/02 P, Streamserve mot harmoniseringsbyrån, REG 2004, s. I-1461, och domen i det ovannämnda målet CARCARD, punkt 28).
- 31 Överklagandenämnden har inte påstått att kännetecknet LIMO i fackspråk vanligen används som förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation. Sökandena har anmärkt att kännetecknet LIMO inte förekommer i facklitteratur eller på Internet, eller att det förekommer som förkortning för orden limousine eller limonade eller för det nationalekonomiska uttrycket least input for the most output.
- 32 Den omständigheten att kännetecknet LIMO i fackspråk inte vanligen används som förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation utgör emellertid inte ett tillräckligt skäl för att det a priori inte skall anses vara beskrivande. För att harmoniseringsbyrån skall kunna vägra registrering med stöd av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 krävs det inte att de kännetecknen eller upplysningar av vilka de varumärken som avses i denna artikel är sammansatta faktiskt används vid

tidpunkten för registreringsansökan för att beskriva sådana varor eller tjänster som dem som ansökan avser eller dessa varors eller tjänsters egenskaper. Såsom följer av denna bestämmelses lydelse är det tillräckligt att dessa kännetecken och upplysningar kan användas för sådana ändamål (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Wrigley, punkt 32, och domstolens beslut av den 5 februari 2004 i mål C-326/01 P, REG 2004, s. I-1371, punkt 28).

- 33 I förevarande mål har harmoniseringsbyrån, vid bedömningen av huruvida kännetecknet LIMO kan användas för att beskriva de varor som ingår i klasserna 9 och 10 och som omfattas av ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke, inledningsvis konstaterat att LIMOS, såsom förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System på området för varorna i fråga, beskrev varornas art eller användning. Den har vidare bedömt att inskränkningen av bokstäverna LIMOS till LIMO genom utelämnande av bokstaven s inte medförde att det varumärke som ansökan avser inte skall anses beskrivande.
- 34 Överklagandenämnden har haft skäl att i punkt 16 i det omtvistade beslutet anse att kännetecknet LIMOS inom elektroniken används som förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System, genom att hänvisa till att det förekom i denna betydelse såväl i ett uppslagsverk med förkortningar inom elektroniken som på hemsidor på Internet.
- 35 Att en sådan förkortning upptagits i ett verk angående förkortningar inom elektroniken har nämligen en särskild betydelse, vilken det inte skall bortses ifrån endast av den anledningen att förkortningen LIMOS inte upptagits i det uppslagsverk som sökandena hänvisat till (se punkt 16 ovan).

- 36 Att LIMOS verkligen används som förkortning för Laser Intensity Modulation System visas för övrigt inte bara genom den definition som upptagits i ett uppslagsverk, utan även av handlingar av kommersiell art. Det framgår nämligen av de hemsidor som överklagandenämnden anfört som exempel att LIMOS är en förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System, vilket på dessa hemsidor angivits vara ett system för reproducering (copying system) som används i kopieringsmaskinerna FC 70 från Toshiba och CF 9001 från Minolta.
- 37 Vad sökandena anfört angående att överklagandenämnden använt andra bedömningskriterier i förevarande fall än i dess beslut avseende varumärket DS (se punkt 18 ovan) är således uppenbarligen inte korrekt. Förstainstansrätten påminner vidare om att den relevanta målgruppen i förevarande mål, till skillnad från vad som var fallet i det ärendet, består av fackmän. I det ärendet grundade överklagandenämnden sin bedömning just på att den relevanta målgruppen bestod av genomsnittliga konsumenter och inte av fackmän, och kom därvid fram till att granskarens bedömning inte uteslutande på grund av ett omnämnande i ett uppslagsverk över förkortningar och akronymer kunde sluta sig till att bokstäverna DS skulle kunna uppfattas som Digital Signal av den målgruppen. Beslutet i det ärendet saknar således betydelse i förevarande mål.
- 38 Vad gäller den beskrivande arten av kännetecknet LIMOS konstaterar förstainstansrätten, såsom överklagandenämnden konstaterat i punkt 17 i det omtvistade beslutet, att sökandena på sidan 3 i sin inlägga av den 7 juni 2000, i vilken de utvecklade skälen för sitt överklagande vid harmoniseringsbyrån, har erkänt att "de varor som omfattas av ansökan ... kan i alla händelser ingå i 'Laser Intensity Modulation Systems'", även om de även angav att "ingen av dessa varor kan emellertid direkt beskrivas såsom utgörande ett sådant system". Överklagandenämnden har beaktat detta erkännande, vilket sökandena för övrigt upprepat inför förstainstansrätten vid förhandlingen den 27 april 2004, när den fastslog att kännetecknet LIMOS beskrev "varornas art eller användning".

- 39 Varken överklagandenämnden i dess beslut eller harmoniseringsbyrån i förevarande förfarande har visat på vilket sätt kännetecknet LIMOS skulle beskriva arten av de varor som ingår i klasserna 9 och 10.
- 40 Det är emellertid ostridigt att dessa varor kan användas som beståndsdelar i ett system för intensiv lasermodulering. Sökandena har inte anfört några tungt vägande invändningar mot överklagandenämndens slutsats att kännetecknet LIMOS, till följd av denna egenskap hos varorna i fråga, såsom förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System i vart fall beskriver varornas användning. Sökandena har nämligen endast anfört att man inte kan skapa ett Laser Intensity Modulation System bara genom att sätta samman två eller flera av varorna i fråga. Denna omständighet, som inte utesluter att dessa varor var och en för sig kan användas för att konstruera ett sådant system tillsammans med varor som inte omfattas av ansökan, saknar emellertid betydelse.
- 41 Eftersom de varor som ingår i klasserna 9 och 10 är avsedda för fackmän som kan antas känna till kännetecknet LIMOS som förkortning för Laser Intensity Modulation System på det område där dessa varor förekommer, och i avsaknad av bevis från sökandenas sida angående motsatsen, fastslår förstainstansrätten att kännetecknet beskriver ett av de möjliga användningssätten för varorna i fråga, vilket den relevanta målgruppen kan antas beakta i en urvalssituation, och således utgör en väsentlig egenskap (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 26 november 2003 i mål T-222/02, HERON Robotunits mot harmoniseringsbyrån (ROBOTUNITS), REG 2003, s. II-4995, punkt 44).
- 42 Även om kännetecknet LIMOS sålunda ur den relevanta målgruppens synvinkel har ett tillräckligt direkt och konkret samband med de varor som ingår i klasserna 9 och

10 och som avses med ansökan om registrering, skall det prövas huruvida samma synpunkter gör sig gällande beträffande kännetecknet LIMO, som är det kännetecknen som ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke avser.

Överklagandenämndens bedömning att utelämnandet av bokstaven s i slutet av kännetecknet LIMOS inte gjort det kännetecknen som därigenom bildas mindre beskrivande i den mening som avses i artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 och i förhållande till varorna i fråga var korrekt.

Den omständigheten att LIMOS används som förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation System visar nämligen att kännetecknet LIMO kan användas och uppfattas av den relevanta målgruppen som en förkortning för uttrycket Laser Intensity Modulation. Att kännetecknet LIMO kan användas för att beskriva fenomenet intensiv lasermodulering, snarare än ett system för användning av detta fenomen, är inte tillräckligt för att detta kännetecknen inte skall anses beskriva varorna i fråga. Eftersom dessa varor kan utgöra beståndsdelar i ett system för intensiv lasermodulering beskriver ett kännetecknen som hänvisar till denna modulering alltså en möjlig användning av dessa varor.

Det var således korrekt av överklagandenämnden att slå fast att fackmän kunde uppfatta ett tillräckligt direkt och konkret samband mellan de varor som ingår i klasserna 9 och 10, vilka omfattas av ansökan om registrering, och kännetecknet LIMO, och att dessa uppfattar detta kännetecknen som en förkortning för Laser Intensity Modulation och en hänvisning till i vart fall en möjlig användning av dessa varor, nämligen såsom delar i ett system för intensiv lasermodulering.

Slutligen skall vad sökandena anfört om att den relevanta målgruppen inte förknippar kännetecknet LIMO med de varor som ingår i klasserna 9 och 10 till följd av att detta skulle vara mångtydigt, eftersom det används som förkortning för orden

limousin och limonade eller uttrycket least input for the most output, lämnas utan avseende.

- 47 Det är i detta avseende tillräckligt, för att ett ordkännetecken skall omfattas av artikel 7.1 c i förordning nr 40/94, att åtminstone en av kännetecknets möjliga betydelser beskriver en egenskap hos berörda varor eller tjänster (domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Wrigley, punkt 32, beslutet i det ovannämnda målet Telefon & Buch mot harmoniseringsbyrån, punkterna 28 och 37, domen i de ovannämnda målen STREAMSERVE, punkt 42, och CARCARD, punkt 30). Det följer av vad som ovan anförts att åtminstone en av kännetecknet LIMO:s möjliga betydelser är Laser Intensity Modulation och att den relevanta målgruppen är fullt kapabel att uppfatta kännetecknet på detta sätt.
- 48 Vad sökandena anför om att artikel 7.1 c i förordning nr 40/94 har åsidosatts skall således inte godtas.
- 49 Det saknas därmed anledning att pröva vad sökandena anför om att artikel 7.1 b i förordning nr 40/94 har åsidosatts. Enligt fast rättspraxis är det nämligen tillräckligt att det föreligger ett absolut registreringshinder för att ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke skall avslås (domstolens dom av den 19 september 2002 i mål C-104/00 P, DKV mot harmoniseringsbyrån, REG 2002, s. I-7561, punkt 29, samt förstainstansrättens dom av den 26 oktober 2000 i mål T-360/99, Community Concepts mot harmoniseringsbyrån (Investorworld), REG 2000, s. II-3545, punkt 26, av den 31 januari 2001 i mål T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mot harmoniseringsbyrån (Giroform), REG 2001, s. II-433, punkt 30, och av den 20 november 2002 i de förenade målen T-79/01 och T-86/01, Bosch mot harmoniseringsbyrån (Kit Pro och Kit Super Pro), REG 2002, s. II-4881, punkt 36).
- 50 Talan skall således ogillas.

Rättegångskostnader

- 51 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall harmoniseringsbyråns yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

följande dom

- 1) **Talan ogillas.**

- 2) **Sökandena skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Vesterdorf

Mengozi

Martins Ribeiro

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 juli 2004.

H. Jung

B. Vesterdorf

Justitiesekreterare

Ordförande